

[Indenrigsministeren.]

Kommunerne til at give de Beskætningsfritagelser, der har været gældende indtil et Tiaar forud for dette Tidspunkt, Livskraft paa ny, selv om Perioden, for hvilken denne Fritagelse kunde finde Sted i Henhold til Loven, paa et tidligere Tidspunkt var udløbet.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard har givet sin Sympati for disse Tanker Udtryk ved Gang paa Gang at være Medforslagsstiller til Forslag, der førte saa langt, at man paa Forhaand kan vide, at man naar ikke frem dermed. Derfor gentager jeg, hvad jeg sagde, at jeg tror, at man skal sørge for, at Skridtene paa dette Omraade, som er et overordentlig ømtaaeligt Omraade, ikke gøres større, end Befolkningens Flertal kan følge med og staa bag, og ikke gøres større, end den Vurderingsevne, som vi paa ethvert Tidspunkt besidder, tillader, naar der skal gøres Ret og Skel til alle Sider. Det var det, der skete i 1926. Jeg siger: Lad os blive klar over Virkningen deraf og Anvendelsens Omfang og Betydning, lad os ikke fare paa i Blinde med en saadan Voldsomhed, som disse Forslag i Virkeligheden er Udtryk for. Derved naar man kun at samle Modstanden overfor overkommelige og rimelige Fremskridt i den kommende Tid. Man tjener ikke Sagen derved.

Og jeg maa sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne og hans Kolleger, at Venstre kan ikke i dette Spørgsmaal iføre sig det radikale Venstres Syv-milestøvler. Vi agter ikke at svæve over Jorden, men holde os paa Jorden ogsaa i denne Sag. De ærede Forslagsstillere vil efter min Mening naa videre, hvis de søger at holde Reformerne paa dette Omraade i Kontakt med Udviklingen af Befolkningens Opfattelse, som lidt efter lidt — det tror jeg sikkert — vil udvikle sig i Retning af en stigende Forstaaelse af Samfundets større Ret, end Tilfældet nu er, til Værdiforøgelse af Jord i privat Eje, som ikke er Resultatet af Enkeltmands Indsats, og mere og mere i Retning af en ændret Opfattelse af de Beskætningsregler, som man kan anvende overfor Arbejdet og dets Resultater. Men det har det ærede Medlem og hans Meningsfæller jo ikke villet, de har ikke villet følge dette virkelig gode og velmente Raad. Det maa beklages. Jeg kan da kun ønske, at de ærede Medlemmer i de Udvalgsforhandlinger, der nu formodentlig vil blive ført, maa faa Lejlighed til selv at

faa deres Forestillinger om det opnaaelige paa dette Omraade klaret, saa at det kan blive Indgangsdøren til nye Fremskridt, som paa ethvert Punkt er Udtrykket for det forsvarlige.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holdgaard): Jeg skal ikke fremsætte ret mange Bemærkninger overfor den højtærede Minister. Jeg føler Trang til at takke ham for den Forstaaelse, han viste af de Principper, som er nedlagt i disse Lovforslag. Ministerens Udtalelse om, at man ikke kunde gaa saa vidt, var ikke noget uventet for mig. Hele den Række af Aar, vi her i Rigsdagen har behandlet disse Spørgsmaal, har man jo, hver Gang der er fremsat Forslag om at lægge forøget Skat over paa Grundværdierne, altid fra den Side sagt: Ikke saa vidt! Lad os vente! Vi skal have flere Oplysninger! Jeg var derfor paa Forhaand klar over, at saaledes vilde Ministeren stille sig. Jeg tvivler ikke om Ministerens gode Villie, men jeg er ogsaa vidende om, at han indenfor sit Part har Folk, som det er vanskeligt at faa til at makke ret i dette Spørgsmaal, og derfor maa han maaske tage med mere Forbehold paa det, end han i Virkeligheden ønsker. Det ved jeg ikke, men af de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte, forstod jeg, at han var villig til at være med til at behandle Lovforslaget, ogsaa velvilligt, i et Udvalg, og det siger jeg den højtærede Minister Tak for.

Jeg tror ikke, det tjener noget Formaal at give sig til her at drøfte Lovforslagenes Enkeltheder, dem kan vi jo nu drøfte i det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat. Det er, som jeg ogsaa sagde ved Forelæggelsen, saaledes, at begge disse Lovforslag er forelagt som Forhandlingsforslag, om Enkelthederne er vi selvsagt villige til at forhandle. Det er muligt, at visse af Paragrafferne kan omformes paa en Maade, der er mere letfattet, og det vilde kun glæde mig, om andre kan komme med Forslag til en bedre Udformning af de Tanker og de Retningslinier, som disse Lovforslag giver Udtryk for.

Jeg kan nu ikke med Hensyn til Lovforslaget om Kommunernes Ret til Omlægning af de kommunale Ejendomsskatter fra Ejendomsskyld til Grundskyld indrømme, at det skulde være et Forslag, der var mere voldsomt, som den højtærede Minister udtrykte sig, end Befolkningen kunde følge med, for det, som dette Forslag gaar ud paa, er dog i Virkeligheden kun dette, at man giver Kommunerne Ret til at gaa i den angivne Retning, og saa bestemmer de jo selv,